

Παραμυθορουφήχτρα

Το Παραμυθιστάν κινδυνεύει!
Ο Δόκτωρ Μπαμπέσης Πανουργίδης επιτίθεται
στις ιστορίες με την τρομερή παραμυθορουφήχτρα του.
Θα μπορέσουν η Κοκκινοσκουφίτσα και η Χιονάτη
να γλιτώσουν τα παραμύθια από τη σατανική μηχανή
του παραμυθοκιμά ή θα εξαφανιστούν
για πάντα στο στομάχι του Δόκτορα;

Σίωτα Κ. Αλεξάνδρου

Παραμυθορουφήχτρα

Μουσική: Χαράλαμπος Γωγιός

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΩΡΙΩΝ

Μετ. Χουσίανδρου

Σκηυή Δεύτερη

Το Άδοξο Τέλος (;) του Παραμυθιού του Πινόκιο

Ανοίγει η αυλαία

(Εργαστήριο του Δόκτορα Πανουργίδη. Μια μεγάλη εφιαλτική μηχανή, η μηχανή του παραμυθοκιμά, στο κέντρο του εργαστηρίου. Ο Δόκτωρ Πανουργίδης σκίζει τις σελίδες του παραμυθιού του Πινόκιο και τις πετάει μέσα στη μηχανή.
Τον παρακολουθεί με τρόπο ο βοηθός του, ο Κλαψάκης)

Πινόκιο: Αχ, σας παρακαλώ! Μην καταστρέφετε τις σκηνές της ιστορίας μου! Εσείς που είστε τόσο καλός!

Δόκτωρ: (Θυμωμένος) Εγώ καλός! Χα, ας γελάσω. Ούτε καλός είμαι ούτε κάλος, αν και είμαι απείρου κάλλους! Για πρόσεχε τα λόγια σου, αναιδέστατε! Δεν μπορείς να προσβάλεις έτσι εμένα, τον άρχοντα της κακίας, τον πανκακιάτο! Αλλά έννοια σου και δε θα το ξανακάνεις. Κλαψάκηη!!!
(Εμφανίζεται κι ο Αφηγητής που παρακολουθεί τη σκηνή κρυφά)

Κλαψάκης: (Προσπαθώντας να κρύψει το φόβο και την αντίθεσή του) Μάλιστα Δόκτωρ Πανουργίδη μου. Στις προσταγές σας. Η επιθυμία σας διαταγή για μένα.

Δόκτωρ: Φλυαρείς! Πέτα τον Πινόκιο στη μηχανή. Μόνο αν ρίξουμε όλα τα υλικά θα βγει καλός ο παραμυθοκεφτές. Άντε, μου άνοιξε η όρεξη!
(Ο Κλαψάκης παγώνει στο άκουσμα αυτής της διαταγής αλλά μην μπορώντας ν' αντιδράσει, υπακούει)

Πινόκιο: (Καθώς τον αρπάζει ο Κλαψάκης) Όχι! Όχι!!!

Δόκτωρ: (Χαιρέκακα) Ναι! Ναι!!!

Κλείνει η αυλαία

Αφηγητής: (Σοκαρισμένος) Α! Ωστε ήταν όλα αλήθεια! Κι εγώ που νόμιζα... Ίσως κι η Ρίτσα να έχει εξαφανιστεί γιατί έπεσε στα χέρια αυτού του ληστή! Τι να κάνω; (Παύση)
Θα κρυφτώ εδώ για να μάθω το σατανικό του σκοπό. Και στο μεταξύ ας ελπίσουμε πως κάποια ιδέα θα μ' επισκεφτεί για το πώς να τον σταματήσουμε.

Σκηυή Τρίτη

Το Σχέδιο Εξόντωσης των Παραμυθιών

Ανοίγει η αυλαία

(Ο Πανουργίδης τρώει τον παραμυθοκεφτέ του Πινόκιο. Έχοντας χορτάσει, αφήνει τον υπόλοιπο δίπλα στη μηχανή και σκουπίζει το στόμα του με ευχαρίστηση)

Δόκτωρ: Πάει κι αυτός! Κανείς δε θα ξανακούσει την ιστορία του Πινόκιο. Ποτέ πια! (Τρίβει τα χέρια του με ικανοποίηση) Ομολογώ πως με το παραμύθι του, έκανα ένα νοστιμότατο παραμυθοκεφτέ. Πρώτης τάξεως! (Καθαρίζει τα δόντια του με μια τεράστια μηχανική οδοντογλυφίδα. Βλέπει τον Κλαψάκη που τρέμει από το φόβο του και κλαίει ζαρωμένος σε μια γωνία) Κλαψάκη! Άσε τις κλάψες! Τι έγινε; Σ' έπιασαν οι ευαισθησίες σου;

Κλαψάκης: (Προσπαθώντας να κρύψει τα αισθήματά του) Όσοι, Δόκτωρ Πανουργίδη μου! Να, ένα θρύψαλο απ' την ιστορία του είχε μπει στο μάτι μου και μ' ενοχλούσε. Αυτό είν' όλο.

Δόκτωρ: Καλά, καλά. Φέρε γρήγορα το στριμμενόλαδο να γρασάρεις τη μηχανή για να στρίβουν καλύτερα τα γρανάζια της. Το χρυσούλι μου! (Χαϊδεύει τη μηχανή) Πρέπει να τη φροντίζω καθημερινά να μη μου κρυώσει και μου κολλήσει πουθενά για να μπορεί να φτιάχνει αυτούς τους απίθανους παραμυθοκεφτέδες, που είναι η σπεσιαλιτέ της!

Κλαψάκης: (Με προσποιητό θαυμασμό) Ω, Δόκτορα! Τι κακός που είστε! Κάκιστος, κακιστότατος!

Δόκτωρ: (Περήφανα) Ναι, είμαι ο άτιμος, είμαι! (Αρχίζει να τραγουδά) [1], [11]
Δόκτωρ Μπαμπέσης Πανουργίδης το όνομά μου
να εξαφανίζω παραμύθια η ειδικότητά μου!
Μισώ τις ιστορίες που 'χουνε καλό τέλος
γι' αυτό κι ευθύς τις σταματώ όλες με ένα βέλος.

Το σχέδιό μου τέλειο, σοφά μελετημένο
πανέξυπνο, πανκάκιστο, καλά δοκιμασμένο.
Όταν το βέλος μου άξαφνα, γοργά τις σταματήσει
το μαγικό μου άγγιγμα θα τις αποκοιμίσει.
Το φτερωτό μου όχημα θε να τις ταξιδέψει
στον πύργο μου, ο βοηθός για να τις μαγειρέψει.

Στη μηχανή μου του κιμά θα πέσουν ένας-ένας
όλοι οι καλοί και αγαθοί, μη μείνει ούτε ένας.

Παραμυθοκεφτέδες νόστιμοι αυτοί θε ν' απογίνουν
και στη δική μου την κοιλιά για πάντα ν' απομείνουν! Χα, χα!

Κλαψάκης: (Χειροκροτεί με προσποιητό ενθουσιασμό) Τι σύλληψη! Σατανικό! Απαίσιο!
Μοχθηρό! Αντάξιο της κακιότητάς σας, της διαβολικής ιδιοφυΐας σας!
(Χαμογελάει)

Δόκτωρ: Μη χαμογελάς, ανόητε! Σιχαίνομαι τα χαμόγελα! Θα κλαις χαιρέκακα. Μισώ τα
γέλια, τις χαρές, τις ιστορίες τις καλές. Μ' αρέσουν οι απαίσιες ιστορίες, τα μίση,
οι κακιές! Λατρεύω τους κακούς μάγους, τους αδηφάγους οικοπεδοφάγους,
τους αχόρταγους γελιοφάγους. Γουστάρω τη βία, τη φασαρία, τη μοχθηρία! (Σε
έκσταση) Τρελαίνομαι για λοιμούς, σεισμούς, καταποντισμούς, φωτιές,
ξηρασίες, νεροποντές κι όλων των ειδών τις καταστροφές!!! Δώσ' μου
καταστροφή και πάρε μου την ψυχή!!!

Κλαψάκης: Βδελυρότατε, καμιά καταστροφή δε σας ξεφεύγει. Έχουν όλες την υπογραφή
σας!

Δόκτωρ: Α-κρι-βώς! Κι αυτή τη φορά κανένα παραμύθι, καμιά ιστορία δεν πρόκειται να
γλιτώσει απ' την παραμυθορουφήχτρα μου, που θα τις οδηγήσει σε μένα για να
καταλήξουν, βέβαια, στο αριστούργημά μου, την τελευταία και καλύτερη
εφεύρεσή μου, τη γιγάντια μηχανή του παραμυθοκιμά! Επιτέλους! Και μια φορά
που στο τέλος θα κερδίσω εγώ! Μια ιστορία με κακό τέλος! Βαρέθηκα μια ζωή να
χάνω!

Κλαψάκης: Μένω άφωνος με τη μεγαλοφυΐα του σχεδίου σας!

Δόκτωρ: (Χωρίς να τον προσέχει, συνεχίζει συνεπαρμένος) Σύντομα δε θα έχει μείνει ούτε
ένα παραμύθι σ' ολόκληρο τον πλανήτη Γη, τι λέω, σ' ολόκληρο το σύμπαν! Τα
παιδιά, αυτά τα βρομερά κι απαίσια τερατάκια, δε θα ξανακούσουν ποτέ
παραμύθια! Μόνο τις ιστορίες που θα τους λέω εγώ, με μένα πρωταγωνιστή, με
μένα σατράπη και ληστή, ιστορίες για έναν κόσμο χωρίς αγάπη, συμπόνια κι
άλλες τέτοιες αηδίες, παρά μόνο μ' έχθρες, εγωισμούς κι αιώνιες κακιές. Έναν
κόσμο φριχτό, που αφέντης του θα είμ' εγώ!!! Θα γίνουν σκλάβοι μου και θα
κατακτήσουμε την οικουμένη όλη! Θα γίνω διάσημος! Θα με μισούνε όλοι!!! (Σαν
να μιλάει σε πλήθος) Κι εγώ σας μισώ! Χα, χα, χα!

Κλαψάκης: (Μένει με το στόμα ανοιχτό από τρόμο) Αα! Προσκυνώ την πανκακιότητά σας!
Πανουργότατε, μόνο εσείς θα μπορούσατε να σκεφτείτε κάτι τόσο καταπληκτικό,
κακό, τρομακτικό!

"Καλοί όλου του κόσμου κρυφτείτε!
Κακοί όλου του κόσμου χαρείτε!"

Δόκτωρ: Πολλά λες! Σπαταλές τον πολύτιμο χρόνο μου! Τσακίσου να δεις από το
κοντοσκόπιό μου, που τα φέρνει όλα κοντά, τι κάνουν οι ήρωες των παραμυθιών,
που δεν έχουν πέσει ακόμα στα σατανικά μου χέρια!

Κλαψάκης: (Τρέμοντας) Μα μα μάλιστα, ραδιουργιότατε! (Κοιτάζει από το κοντοσκόπιο.
Παραλύει μ' αυτά που βλέπει. Φοβάται την αντίδραση του Πανουργίδη) Ιιι!

(Διστάζοντας) Τοοολμώ να σας αναφέρω ότι η Σταχτοπούτα
το 'σκασε απ' το σπίτι της μητριάς της και κρύφτηκε σ' ένα σπίτι με καλοριφέρ
για να γλιτώσει απ' τις στάχτες κι από σας, μοχθηρότατε. Τα Εφτά Κατσικάκια
μεταμφιέστηκαν σε Εφτά Λυκάκια, ο Παπουτσωμένος Γάτος έγινε Ξυπόλυτος
Σκύλος, ο Κοντορεβυθούλης άλλαξε τ' όνομά του σε Μακρυμπιζέλης, έβγαλε
πλαστό διαβατήριο κι έφυγε σ' άλλη χώρα, οι Επτά Νάνοι δανείστηκαν από ένα
περιπλανώμενο τσίρκο επτά ζευγάρια ξυλοπόδαρα και κάνουν τους Γίγαντες...

Δόκτωρ: (Τον διακόπτει) Αρκετά! Θα τακτοποιήσω τις ιστορίες τους ευθύς αμέσως! Στο
μεταξύ, τσακίσου να λαδώσεις τη μηχανή του παραμυθοκιμά, άχρηστο πλάσμα!

Κλαψάκης: Ασαμέσως, φρικτότατε! Τσακίζομαι! (Φεύγει)

Κλείνει η αυλαία

Αφηγητής: Μα τις χίλιες νεραϊδοφαντασίες! Μα το θησαυρό του Αλή-Μπαμπά! Η
κατάσταση είναι πολύ πιο σοβαρή απ' ό,τι φανταζόμουνα! Πρέπει να ενημερώσω
τους ήρωες των παραμυθιών για τα σχέδιά του και να θέσουμε το Παραμυθιστάν
σε κατάσταση ύψιστης παραμυθιακής ανάγκης! Αν δε βρούμε έναν τρόπο να τον
εμποδίσουμε, σύντομα τα παραμύθια θα γίνουν μακρινό παρελθόν!